

А. А. Крушельницький, аспірант кафедри публічного управління та адміністрування Дніпровського державного аграрно-економічного університету

В. А. Пленцак, аспірант кафедри публічного управління та адміністрування Дніпровського державного аграрно-економічного університету

МОДЕРНІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ І РЕВІТАЛІЗАЦІЇ ТЕРИТОРІЙ ЧЕРЕЗ МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ МІЖНАРОДНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНИ

У статті висвітлені пропозиції щодо модернізації публічного управління для потреб повоєнного відновлення економіки і ревіталізації територій через механізм реалізації стратегії міжнародної конкурентоспроможності територіальних громад і країни в цілому.

За результатами проведеного дослідження авторами визначено, що Стратегія міжнародної конкурентоспроможності країни містить комплекс заходів і політик зміцнення конкурентних позицій країни на довготривалу перспективу, які загалом є механізмом підвищення здатності країни конкурувати на глобальному рівні в умовах війни й у повоєнний період.

Наведені ключові аргументи щодо розуміння Стратегії міжнародної конкурентоспроможності країни як одного із важливих механізмів модернізації публічного управління для відновлення економіки країни і ревіталізації її окремих територій. Зокрема такі: визначення пріоритетів, що дозволяє виокремити ключові сектори управління, економіки, і ревіталізації насамперед саме тих територій, які мають найбільший потенціал для відновлення та зростання; виокремлення інструментів підвищення ефективності публічного управління; мобілізація внутрішніх та зовнішніх ресурсів; трансформація міграційної політики, забезпечення стійкості і конкурентності економіки і окремих територій.

Автори розробили і запропонували напрями і заходи з модернізації публічного управління у межах Стратегії міжнародної конкурентоспроможності країни для вирішення завдань відновлення економіки і ревіталізації територій України. Серед напрямів виокремлено такі: компетентнісна реструктуризація публічного управління, модернізація інструментів поводження з активами та коштами публічного сектору, подальша цифровізація і спрощення доступу до публічних послуг, підвищення якості регулювання економіки, демонополізація і посилення якості та безпеки інфраструктури.

Ключові слова: публічне управління, війна, інституційна спроможність, відновлення економіки, ревіталізація територій, конкурентоспроможність країни, стратегія міжнародної конкурентоспроможності країни.

A. A. Krushelnytskyi, V. A. Pliensak. Modernization of the public administration of post-war economic recovery and territorial revitalization through the mechanism of implementation of the strategy of international competitiveness of Ukraine

The article highlights proposals for the modernization of public administration for the needs of post-war economic recovery and territorial revitalization through the mechanism of implementing the strategy of international competitiveness of territorial communities and the country as a whole. The authors prove that the adoption of the strategy of international competitiveness of Ukraine will ensure the determination of clear priorities and directions of economic policy, which will contribute to effective recovery and ensure sustainable economic growth by ensuring the institutional capacity of public administration.

Based on the results of the research conducted by the authors, it was determined that the country's International Competitiveness Strategy contains a set of measures and policies to strengthen the country's competitive position in the long term, which are generally a mechanism for increasing the country's ability to compete at the global level in the war and post-war period.

The key arguments for understanding the Strategy of the country's international competitiveness as one of the important mechanisms for the modernization of public administration for the restoration of the country's economy and the revitalization of its individual territories are given.

In particular, the following: determination of priorities, which allows to single out the key sectors of management, economy, and revitalization of those territories that have the greatest potential for recovery and growth; identifying tools for improving the efficiency of public administration; mobilization of internal and external resources; transformation of migration policy, ensuring stability and competitiveness of the economy and individual territories.

The authors developed and proposed directions and measures for the modernization of public administration within the framework of the Country's International Competitiveness Strategy to solve the tasks of restoring the economy and revitalizing the territories of Ukraine. Among the directions, the following are highlighted: competency-based restructuring of public administration, modernization of tools for managing public sector assets and funds, further digitization and simplification of access to public services, improvement of the quality of economic regulation, demonopolization and strengthening of infrastructure quality and security.

Key words: public administration, war, institutional capacity, economic recovery, territorial revitalization, country's competitiveness, country's international competitiveness strategy.

© А. А. Крушельницький, В. А. Пленцак, 2024

Постановка проблеми. У сучасному глобалізованому світі конкурентоспроможність є ключовим фактором успіху будь-якої країни. Україна, щоб відновити та зміцнити свої позиції на світовому ринку, повинна розробити комплексну стратегію, яка враховуватиме глобальні виклики, зокрема зміни в міжнародній торгівлі, розвиток новітніх технологій та інновацій, а також інтенсифікацію глобальної конкуренції. Між тим, російсько-українська війна забрала життя багатьох українців, витиснула мільйони мігрантів за межі країни, спричинила масштабні руйнування інфраструктури, промисловості та соціальної сфери, опустивши економічні й соціальні умови до значень глибокої кризи. В цих умовах Україні необхідно створити умови для ефективного функціонування інститутів публічної влади з метою належної роботи економіки країни під час війни та для швидкого відновлення країни у повоєнний період та ревіталізації окремих територій. Відновлення потребує значних фінансових ресурсів, як власних, так і у вигляді іноземних інвестицій. Однак, залучення іноземних інвестицій в Україну можливе лише за умови створення сприятливого інвестиційного клімату, а це можливо за умови надійного функціонування державних інститутів, які б забезпечували прозорі і легкі правила роботи бізнесу, надійну економічну і соціальну інфраструктуру, вільний вихід товаровиробників на національний і глобальний ринки, безпеку життя і капіталу і бізнесу тощо. Для приваблення інвесторів й підтримки національного бізнесу уже сьогодні має бути розроблена національна стратегія, яка передбачатиме конкретні заходи щодо покращення умов для ведення бізнесу, захисту прав інвесторів, удосконалення економічної і соціальної інфраструктури, посилення дієвості судової системи, тобто створювала б національні конкурентні переваги для України. Прийняття стратегії міжнародної конкурентоспроможності забезпечить визначення чітких пріоритетів та напрямів економічної політики, які сприятимуть ефективному відновленню та забезпеченню стійкого економічного зростання за забезпечення інституційної спроможності публічного управління.

Актуальність цієї публікації зумовлена необхідністю теоретико-практичного обґрунтування модернізації публічного управління для потреб повоєнного відновлення економіки і ревіталізації територій через механізм формування і реалізації стратегії міжнародної конкурентоспроможності України.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання щодо процесу відновлення економіки України і ревіталізації територій у повоєнний період шляхом заміщення попереднього технологічного укладу в умовах кризи, викликаної російсько-українською війною уже розглядаються в працях вітчизняних науковців, як от Ю. Залознової, В. Ляшенка, С. Іванова та ін. Теоретичне висвітлення питань регіонального та місцевого розвитку є в дослідженнях В. Смець, Е. Лібанової та ін., світовий світовий досвід повоєнного відновлення в роботах Б. Айхенгріна, Т. Беккера, Л. Ерхарда, С. Іванова, В. Ляшенка та ін. Вчені Л. Івашова, М. Трещов, Н. Трушкіна, Ю. Харазішвілі та ін. наголошували на важливості стратегування та формування механізмів забезпечення сталого розвитку. Питання посилення конкурентоспроможності національної економіки розглядали Н. Скрипник, Е. Хайрутдінов, Є. Цибульська та ін. Втім, проблеми модернізації публічного управління для потреб повоєнного відновлення України через механізм формування і реалізації стратегії міжнародної конкурентоспроможності територіальних громад і країни в цілому на сьогодні не є дослідженими достатньо.

Мета статті – виявити особливості процесу стратегування міжнародної конкурентоспроможності України і сформулювати пропозиції щодо напрямів та заходів модернізації механізмів публічного управління для посилення їх ефективності щодо повоєнного відновлення.

Виклад основного матеріалу. Історія людської цивілізації – це історія воєн і міжвоєнного відновлення і ревіталізації. В сучасній історії є низка прикладів повоєнного відновлення найбільш відомим і масштабним є економічне зростання після Другої світової війни, «так званий післявоєнний економічний бум (золоте століття капіталізму)» який тривав з 1945 р. до кінця 1970-х років [1, с. 76]. Завдяки прийнятій політиці відновлення в найбільш зруйнованих війною країнах було не просто відновлено довоєнний рівень економіки, вдалося надати суттєвого економічного поштовху і сформулювати стійкі конкурентні переваги на міжнародному рівні. Таким чином було створено «в Японії (японське економічне диво), Західній Німеччині (економічне диво), Франції (славне тридцятиріччя), Італії (італійське економічне диво) і Греції (грецьке економічне диво)» [1, с. 76]. Ці та інші економічні феномени відновлення стали результатом довготривалої державної політики і принесли очевидний результат – міцні конкурентні позиції країн на світовому ринку.

Загалом країни мали різні моделі до формування політики відновлення. Наприклад, в Японії було запроваджено План «Доджа», розроблена і прийнята нова конституція, проведена земельна реформа, запроваджена демілітаризація промисловості [2], яка вивільнила суттєві ресурси для відновлення тощо. Для ініціації швидкого відновлення економіки Німеччини після Другої світової війни міністр економіки Л. Ерхард, відомий як фундатор «німецького економічного дива» [3], закладаючи основи концепції соціальної ринкової економіки з жорсткою фінансовою економією і збалансованим бюджетом, розпочав у 1948 р. економічну і грошову реформу в країні». Основні тези його концепції, яка здебільшого не втратила актуальності, можна звести до такого:

- «зробити економіку передбачуваною;
- за допомогою одержуваних завдяки «плану Маршалла» коштів добитися тривалого стабільного поживлення;

– при важкому матеріальному руйнуванні економіки доцільно почати оновлення речового виробничого капіталу для забезпечення високої продуктивності праці;
– підвищення продуктивності праці необхідно добитися стимулюванням виробництва споживчих товарів...» [3].

Концепція «соціального ринкового господарства» Л. Ерхарда, у загальному сенсі мала за мету формування конкурентної економіки країни, вона опиралась на мотивацію приватної конкуренції, чим забезпечувалось створення товарного достатку і загалом, дозволяла в перспективі економіці країни стати конкурентною.

В Україні уже запроваджуються заходи щодо відновлення економіки, територіальних громад і країни в цілому, серед іншого, у 2022 р. створена Національна рада з відновлення України від наслідків війни [4]. Розроблено План Відновлення України [5], візією якого є бачення України як «сильної європейської країни – магніту для іноземних інвестицій» [5]. План Відновлення містить низку проєктів за кількома напрямками, із зосередженням зусиль на прискоренні стійкого економічного зростання, яке опирається на «інституційну спроможність, яка є фундаментальною передумовою для реалізації Плану Відновлення» [5]. У 2023 р. прийнято «Порядок визначення територій відновлення», в якому визначено «вимоги щодо показників для віднесення територіальних громад і мікрорегіонів до територій відновлення, механізм відбору та віднесення територіальних громад і мікрорегіонів до територій відновлення» [6]. Ці та інші нормативні документи спрямовані на довгострокову перспективу відновлення, втім вони лише опосередковано охоплюють питання формування конкурентоспроможності України на глобальному ринку, а між тим, питання формування міжнародної конкурентоспроможності на глобальному ринку має стати ключовим у ході Відновлення України і є компетенцією інститутів публічного управління національного рівня.

Це лише невеликий фрагмент нормативного забезпечення повоєнного відновлення і ревіталізації в Україні. Формування і реалізація будь-якої моделі відновлення і ревіталізації має стати елементом Стратегії національної політики, яка є ключовою в ієрархії стратегічних документів національного рівня (в Україні наразі не розроблена) і, як її складової, Стратегії міжнародної конкурентоспроможності країни (далі – Стратегія), яка містить комплекс заходів і політик зміцнення конкурентних позицій країни на довготривалу перспективу, які загалом є механізмом підвищення здатності країни конкурувати на глобальному рівні в умовах війни й у повоєнний період.

Наразі в Україні Стратегія міжнародної конкурентоспроможності країни не розроблена. Натомість, у Чехії така стратегія розроблена і реалізується [7]. Приклад цієї країни показує, що механізм формування і подальшої реалізації стратегії конкурентоспроможності насамперед потребує посилення функціональної спроможності інститутів державного управління і всієї системи публічного управління.

Отже, у ході відновлення Україна повинна розробити комплексну стратегію, яка враховуватиме глобальні виклики, зокрема зміни в міжнародній торгівлі, розвиток новітніх технологій та інновацій, а також інтенсифікацію глобальної конкуренції. Завдяки особливостям процесу стратегування і його методології Стратегія є одним із важливих механізмів модернізації публічного управління для відновлення економіки країни і ревіталізації її окремих територій. Обґрунтування цієї тези ми навели в табл. 1.

Так насамперед, Стратегія має «підготувати нову інституційну базу...» [8]. Серед основних цілей Стратегії міжнародної конкурентоспроможності країни чільне місце має посісти систематизація та вдосконалення діяльності публічного управління. Це передбачає посилення професіоналізму та ефективності публічного управління вимагає ретельного оцінювання доцільності і своєчасності прийнятих рішень, посилення економності та ефективності використання державних активів і коштів, полегшення доступу громадян до публічних адміністративних послуг, вдосконалення процесу розробки нормативних документів, поліпшення правоохоронної діяльності та подальше поширення цифровізації публічного адміністрування.

Модернізація інституцій публічного управління (державних інститутів, органів місцевого самоврядування й інститутів громадського сектору) у напрямі посилення їх ефективності є доволі складною проблемою в Україні тому потребує запровадження заходів та інструментів її вирішення, які могли б бути включеними у Стратегію міжнародної конкурентоспроможності країни. Найважливіші з них коротко розроблені і представлені нижче (табл. 2).

Вичерпний перелік запропонованих заходів має бути представлений у Плані дій до Стратегії, документу в якому передбачені цілі, підцілі, конкретні заходи, відповідальні виконавці, терміни і контрольні показники результативності реалізації стратегії. Серед напрямів модернізації інституцій публічного управління чільне місце посідає запровадження заходів посилення ефективного державного, регіонального і місцевого управління. На даний момент немає повного огляду того, що роблять інститути публічної влади, тому необхідно конкретизувати компетенції кожного інституту і посади, визначити механізми, інструменти і ресурси реалізації цих компетенцій. У цьому контексті важливою стає мета стратегії компетентісна реструктуризація публічного управління.

Державні бюджети та управління ними наразі нечіткі та недостатньо прозорі для громадськості і зарубіжних партнерів. Попри те, що Міністерство фінансів регулярно публікує інформацію про державні бюджети та їх виконання, змістовне наповнення звітів про виконання бюджетів і їх структура унеможливають отримання споживачами достатньої інформації (наприклад, обсяг коштів на певні програми).

Таблиця 1

Стратегія міжнародної конкурентоспроможності країни як один з механізмів публічного управління відновлення і ревіталізації країни

Аргумент	Обґрунтування
Визначення пріоритетів	У ході стратегування визначаються ключові сектори управління, економіки і ревіталізації територій які мають найбільший потенціал для відновлення та зростання. В умов з обмеження ресурсів пріоритетність дозволяє спрямувати їх на розвиток тих галузей, які можуть швидко відновитися та стати основою для подальшого економічного піднесення і посилення конкурентних позицій країни.
Виокремлення інструментів підвищення ефективності публічного управління	Стратегія включає заходи з удосконалення /модернізації публічного управління за рахунок запровадження різноманітних інструментів, зокрема, шляхом зміни організаційно-функціонального і компетентнісного навантаження державних інститутів та органів місцевого самоврядування, посилення інструментів запобігання корупції, підвищення відповідальності тощо. Це сприяє посиленню ефективності публічного управління, його інституційній спроможності і зростанню довіри країн і організацій – партнерів до України.
Мобілізація внутрішніх та зовнішніх ресурсів	Стратегія акцентує зусилля на інституційній спроможності публічного управління щодо залучення інвестицій, як внутрішніх, так і зовнішніх, що є ключовим фактором у процесі відновлення економіки і ревіталізації територій. Це сприяє покращенню бізнес-клімату, більш ефективному використанню ресурсів та створенню сприятливих умов для відновлення країни, залученню міжнародної допомоги та партнерства, необхідних для фінансування повоєнних проєктів.
Трансформація міграційної політики	Здійснення трансформації міграційної політики та перехід від еміграції до імміграції, повернення українців і залучення кваліфікованих працівників та талантів з-за кордону, які можуть сприяти інноваціям, підвищенню продуктивності та технологічному розвитку. Покращення якості національного людського капіталу. Це включає розвиток освітніх програм, підвищення кваліфікації працівників, а також створення умов для креативності та підприємництва.
Забезпечення стійкості і конкурентності економіки і окремих територій	Створення сприятливого бізнес середовища за рахунок розумної регуляції економіки для зменшення вразливості до зовнішніх викликів, шоків і криз; Сприяння сприяння розвитку нових галузей і секторів та створення належної кількості якісних робочих місць. Забезпечення розвитку окремих територій, міст чи районів, які перебувають у стані занепаду після воєнного спустошення або вимагають оновлення через соціальні, економічні або інші причини.

Джерело: складено авторами

Таблиця 2

Пропоновані напрями і заходи з модернізації публічного управління у межах Стратегії міжнародної конкурентоспроможності країни

Напрями реформування	Заходи модернізації публічного управління посилення їх ефективності
Компетентнісна реструктуризація публічного управління	– оцінка ефективності діяльності інститутів державного управління; – створення каталогу компетенцій кожного інституту і посад державних службовців, визначення механізмів, інструментів і ресурсів реалізації цих компетенцій; – компетентнісна реструктуризація публічного управління та його функціональне упорядкування за принципом оптимізації використання ресурсів;
Модернізація інструментів поведінки з активами та коштами публічного сектору	– модернізації механізмів бюджетування, використання і звітності за державним та місцевими бюджетами не лише у розрізі Міністерств і окремих загальних напрямів, а й по окремим програмам (там, де це не становить державної таємниці); – запровадження доступних механізмів бюджетного нагляду, дотримання прозорості державних фінансів і дотримання фіскального балансу (між державним боргом і структурним дефіцитом) у довгостроковій перспективі; – запровадження інструментів публікації інформації про відчуження державних активів (зокрема, продаж і оренда), особливо землі; – вдосконалення форм публічних закупівель;
Подальша цифровізація і спрощення доступу до публічних послуг	– запровадження платформного цифрового управління в територіальних громадах, галузях, сферах діяльності; – стандартизація публічних послуг для різних надавачів послуг і збільшення переліку цифрових послуг; – створення єдиних, інтегрованих між собою реєстрів баз даних для їх гармонізації і забезпечення спрощення отримання публічних послуг в різних надавачів; – запровадження публічної послуги: «надання публічної інформації» для посилення обізнаності, відповідно, і конкурентоспроможності національного бізнесу тощо;
Підвищення якості регулювання економіки	– запровадження механізмів зменшення адміністративного впливу на представників бізнесу для створення позитивного бізнес середовища; – запровадження системи оцінки регуляторного впливу нормативно-правових актів, системи RIA (Regulatory Impact Assessment) тощо

Демонополізація, посилення якості і безпеки інфраструктури	<ul style="list-style-type: none"> – демонополізація енергетики, транспортної інфраструктури; – запровадження механізмів інфраструктурного розвитку через поліпшення транспортної, енергетичної та інформаційної інфраструктури для підвищення ефективності і зменшення витрат; – запровадження механізмів збільшення видобутку енергії за рахунок демонополізації енергетичної галузі, диверсифікації джерел її генерації, у тому числі для малих і середніх підприємств і фізичних осіб; – побудова швидших, надійніших, системно пов'язаних і комфортніших транспортних маршрутів та транспортних послуг для створення конкурентного середовища в Україні; – подальша реалізація політики цифрової електронної комунікації через мережі та служби тощо.
--	---

Джерело: складено авторами

Тому бюджетний нагляд, прозорі та стійкі державні фінанси і фіскальний дисбаланс (державним борг і структурний дефіцит) у довгостроковій перспективі не є стійким і потребують посилення. Також має бути відкритою інформація про державні бюджети доступні для громадськості у всебічній формі. З цим пов'язана необхідність публікації інформації про відчуження державних активів (зокрема, продаж і оренда), особливо землі, це посилить конкуренцію між приватними структурами щодо боротьби за ці активи і, отже, не лише дохід для держави, а й імідж України як країни з рівними правами для учасників ринку.

Потребує вдосконалення форм оприлюднення пропозицій і результатів публічних закупівель та потребує перегляду існуюча платформа (Prozoro) для їх проведення і майданчик для громадського нагляду (DOZORRO) у напрямі посилення заходів щодо унеможливлення корупційних проявів у сфері публічних закупівель.

Також важливим є посилення механізмів щодо спрощеного доступу до публічних послуг. Складна структура системи публічного управління включає величезну кількість органів влади. Для виконання своєї діяльності органи влади пов'язані багатьма зв'язками та використовують громіздкі інформаційні системи, керують даними, пов'язаним з наданням публічних послуг для бізнесу і громадян. Інформаційні системи державного управління наразі не використовують (не завжди використовують) гармонізовані бази даних, часто ці бази є незалежними один від одного, через що можуть змінюватись фактичні дані, неузгодженість баз даних ускладнює отримання публічних послуг в різних службах. Питання взаємопов'язаності вирішується через інтегрування баз даних, створення єдиних реєстрів, що спрощує для адресатів публічних послуг, тобто громадян і бізнесів, неодноразово документувати і передавати інформацію в різні інститути, що здорожує процес діяльності й надмірно його бюрократизує.

Необхідною передумовою підвищення конкурентоспроможності є якісне законодавство, яке зменшує адміністративне навантаження. Процес прийняття нормативних актів має бути плановим і налагодженим у майбутньому так щоб унеможливити прийняття спірних, непотрібних нормативних актів. Для цього є система оцінки регуляторного впливу нормативно-правових актів, RIA (Regulatory Impact Assessment), яка є «інформаційно-аналітичною базою, що має розкривати переваги та недоліки конкретного рішення та ефекти від його впровадження» [9], незважаючи на її безперечні переваги, в Україні досі не використовується достатньо. За досвідом Австралії після 2020 р, RIA «проводять органи-розробники проекту нормативного акту. Координацію та контроль за якістю RIA здійснює ... дорадчий орган, який знаходиться в Департаменті Прем'єр-міністра і Кабінету Міністрів та приймає незалежні від уряду рішення щодо застосування» RIA [9]. Застосування RIA дозволяє отримувати законодавцям, державним інститутам, громадянам і представникам бізнесу «кількісну та якісну інформацію про ймовірні наслідки регулювання, заохочує тих, хто приймає рішення, враховувати всі позитивні та негативні наслідки запропонованого регулювання та не дає прийняти рішення на основі впливу лише на одну групу в суспільстві» [9]. Також під час розробки законодавчих актів має бути використано більший досвід процесу лобіювання, а ризик незаконного просування особливих інтересів зведений до мінімуму.

Також важливим напрямом посилення конкурентоспроможності є покращення інфраструктури, шляхом запровадження механізмів інфраструктурного розвитку через поліпшення транспортної, енергетичної та інформаційної інфраструктури для підвищення ефективності економіки та зменшення витрат адже конкурентоспроможність країни зростає разом із якістю її інфраструктури. Економічний успіх країни значною мірою визначається якістю інфраструктури що служить основою економіки та дозволяє розвивати підприємницьку діяльність. Якість сполучення менш розвинутих регіонів з економічним центром істотно збільшує можливість зростання в регіонах такою ж мірою, як і їх фізична близькість до економічних глобальних центрів. В Україні гостро відчувається брак якісного сполучення з європейською транспортною мережею. Ось чому заходи в цьому напрямі зосереджені не лише на створенні залізничних мереж європейського зразка та приєднання до основних європейських маршрутів, але також і на вдосконаленні управління якістю інфраструктури, до якого також відноситься пошук ефективних засобів фінансування інфраструктурних проектів.

У контексті створення комфортнішого бізнес середовища важливим є енергетика та надійне постачання енергії та енергоносіїв, причому за адекватними цінами і в достатніх обсягах, це необхідні умови для розвитку

бізнесу. Тому економічно стійкий розвиток відновлюваних джерел енергії, збільшення видобутку енергії за рахунок демонополізації енергетичної галузі, диверсифікації джерел її генерації, у тому числі доступність програми «зелений тариф» для малих і середніх підприємств і фізичних осіб.

Проте не лише транспортна та енергетична інфраструктури впливають на конкурентоспроможність, важливими є електронні комунікаційні мережі, зокрема широкопasmові Системи підключення до Інтернету. Враховуючи, що бізнес і послуги безпосередньо пов'язані з доступом в Інтернет, заходи в цій частині зосереджені на розширенні покриття території стійким електронним зв'язком.

Висновки з дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. За результатами проведеного дослідження можемо зробити такі висновки:

Визначено, що Стратегія міжнародної конкурентоспроможності країни містить комплекс заходів і політик зміцнення конкурентних позицій країни на довготривалу перспективу, які загалом є механізмом підвищення здатності країни конкурувати на глобальному рівні в умовах війни й у повоєнний період.

Наведені ключові аргументи щодо розуміння Стратегії міжнародної конкурентоспроможності країни як одного із важливих механізмів модернізації публічного управління для відновлення економіки країни і ревіталізації її окремих територій. Зокрема наведені аргументи, які сприяють відновленню економіки і ревіталізації територій: визначення пріоритетів, що дозволяє виокремити ключові сектори управління, економіки, і ревіталізації територій, які мають найбільший потенціал для відновлення та зростання; виокремлення інструментів підвищення ефективності публічного управління; мобілізація внутрішніх та зовнішніх ресурсів; трансформація міграційної політики, забезпечення стійкості і конкурентності економіки і окремих територій.

Розроблені і запропоновані напрями і заходи з модернізації публічного управління у межах Стратегії міжнародної конкурентоспроможності країни для вирішення завдань відновлення економіки і ревіталізації територій України. Серед напрямів виокремлено такі: компетентнісна реструктуризація публічного управління, модернізація інструментів поведінки з активами та коштами публічного сектору, подальша цифровізація і спрощення доступу до публічних послуг, підвищення якості регулювання економіки, демонополізація і посилення якості та безпеки інфраструктури.

Перспективи подальших розвідок у цьому напрямі лежать у площині визначення теоретико-методологічних особливостей дослідження повоєнного відновлення економіки і ревіталізації територій.

Список використаних джерел:

1. Іванов С.В. Економічне відновлення і розвиток країн після збройних конфліктів та воєн: невтрачені можливості для України. *Економіка України*. *Economy of Ukraine*, 2019, № 1 (686). С. 75–89.
2. Мугал М. Моделі відновлення після руйнації: світові кейси для України. Інститут аналітики та адвокації. 29 Червня 2023. URL: <https://iaa.org.ua/articles/modeli-vidnovlennya-pislya-rujnacziyi-svitovi-kejsy-dlya-ukrayiny/>
3. Ерхард Л. Добробут для всіх. Wellbooks. 2023, 384 с. пер. з нім. А. Лапчак, В. Сенік. URL: [http://bibliograph.com.ua/erhard\\$1/index.htm](http://bibliograph.com.ua/erhard$1/index.htm).
4. Питання Національної ради з відновлення України від наслідків війни: Указ президента України від 21 квітня 2022 року № 266/2022. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2662022-42225>.
5. План відновлення України. Національна рада з відновлення. 2022. URL: <https://shorturl.at/TJfqV>.
6. Про затвердження порядків з питань відновлення та розвитку регіонів і територіальних громад : Постанова Кабінету Міністрів України від 18 липня 2023 р. № 731. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/731-2023-%D0%BF#Text>.
7. Back to the top. The International Competitiveness Strategy for the Czech Republic 2012–2020. 2010. 59 p. URL: <https://www.mpo.gov.cz/assets/dokumenty/44023/49501/578204/priloha001.pdf>
8. Булик О. Б. Стратегія відновлення економіки України після війни. *Економіка та суспільство*. 2023. Випуск №48. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2240/2163>
9. Стасюк О., Чмирьова Л., Федяй Н., Проведення аналізу регуляторного впливу в країнах ОЕСР: практичний досвід для України. *International Science Journal of Management, Economics & Finance*. 2022. Vol. 1 № 3. URL: <https://isg-journal.com/isjmef/article/view/60>

References:

1. Ivanov S.V. (2019) Ekonomichne vidnovlennia i rozvytok krain pislia zbroinykh konfliktiv ta voien: nevtracheni mozhlyvosti dlia Ukrainy: [Economic recovery and development of countries after armed conflicts and wars: unmissable opportunities for Ukraine]. *Ekonomika Ukrainy*. № 1 (686). P. 75–89.
2. Mughal M. (2023) Modeli vidnovlennia pislia ruinasii: svitovi keisy dlia Ukrainy: [Models of recovery after destruction: world cases for Ukraine]. Instytut analytyky ta advokatsii. URL: <https://iaa.org.ua/articles/modeli-vidnovlennya-pislya-rujnacziyi-svitovi-kejsy-dlya-ukrayiny>.

3. Erkhart L. (2023) Dobrobut dlia vsikh: [Prosperity for all]. Wellbooks. 384 p. translation from German A. Lapchak, V. Senyk. URL: [http://bibliograph.com.ua/erhard\\$1/index.htm](http://bibliograph.com.ua/erhard$1/index.htm).
4. President of Ukraine, Decree (2022) Pytannia Natsionalnoi rady z vidnovlennia Ukrainy vid naslidkiv viiny: [Issues of the National Council for the Recovery of Ukraine from the Consequences of the War]. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2662022-42225>.
5. National Recovery Council (2022) Plan vidnovlennia Ukrainy: [Ukraine recovery plan]. URL: <https://shorturl.at/TJfqV>.
6. CMU. Resolution (2023) Pro zatverdzhennia poriadkiv z pytan vidnovlennia ta rozvytku rehioniv i terytorialnykh hromad: [On the approval of procedures for the restoration and development of regions and territorial communities]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/731-2023-%D0%BF#Text>.
7. Back to the top. The International Competitiveness Strategy for the Czech Republic 2012–2020. (2010) 59 p. URL: <https://www.mpo.gov.cz/assets/dokumenty/44023/49501/578204/priloha001.pdf>.
8. Bulyk O. B. (2023) Stratehiia vidnovlennia ekonomiky Ukrainy pislia viiny: [Strategy for recovery of Ukraine's economy after the war]. *Ekonomika ta suspilstvo*. № 48. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2240/2163>.
9. Stasiuk O., Chmyrova L., Fediai N. (2022) Provedennia analizu rehuliatornoho vplyvu v krainakh OESR: praktychnyi dosvid dlia Ukrainy: [Conducting regulatory impact analysis in OECD countries: practical experience for Ukraine]. *International Science Journal of Management, Economics & Finance*. Vol. 1 № 3. URL: <https://isg-journal.com/isjmef/article/view/60>.